

ת"פ (באר שבע) 8027-02-21 - מדינת ישראל נ' סלים אבו מדיגם

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 8027-02-21 מדינת ישראל נ' אבו מדיגם

לפני כבוד השופט איתן אמנו

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד שי אמור

נגד

הנאשם

סלים אבו מדיגם

ע"י ב"כ עוה"ד נטלי פוריאן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע **101 עבירות** לפי סעיף 117(ב1) **בצירוף 117(ב2)(3)** לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**") **פעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו, בנסיבות מחמירות ו-15 עבירות** לפי סעיף 117(ב1) **לחוק מע"מ, פעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו.**

2. על-פי החלק הכללי לעובדות כתב האישום, עולה כי הנאשם פעל בשיטתיות ולאורך זמן, במטרה לסייע לאחרים להתחמק מתשלום מס ערך מוסף. העבירות בוצעו תוך כדי שהנאשם פועל ב-6 חברות שאליו אין לו כל זיקה משפטית, כחברות השייכות לו, תוך שהוציא חשבוניות מס שלא כדין, שאין מאחוריהן עסקאות אמת, בסכומים ובהיקפים גבוהים. 116 החשבוניות הפיקטיביות הוצאו בגין ביצוע עסקאות לכאוריות בתחום ההסעות, הבנייה, החקלאות ואספקת פועלים.

3. **בתקופות הרלוונטיות לאישומים המפורטים בכתב האישום, ביצע הנאשם עבירות מס, במסגרתן סייע לאחרים, 10 במספר, להתחמק משתלום מס, באופן שיטתי, כאשר סכום המס הכולל אשר נגרע מהקופה הציבורית, עומד על סך של 1,861,773 ₪.**

4. **על-פי עובדות האישום הראשון**, ביום 24.1.2007, נתאגדה ונרשמה כחברה בע"מ חברת "ט.ס הנדסה ובניה בע"מ", וביום 1.4.2007 נרשמה כחברה מורשית, בענף שירותי הנדסה. בעליה ומנהליה הרשומים של החברה הינם פרח סאמר, והנא אנטון. בתקופה שבין 08/2010 לבין 01/2014 (להלן: "**התקופה הרלוונטית לאישום הראשון**") **הוציא הנאשם חשבוניות מס מבלי שהייתה לו כל זיקה משפטית לחברת ט.ס הנדסה.**

בתקופה הרלוונטית לאישום הראשון, הוציא הנאשם באמצעות חברת ט.ס. הנדסה **101 חשבוניות מס**, הנושאות את מס' הח.פ של חברת ט.ס. הנדסה (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות**"), עבור 9 עוסקים וחברות שונות, בסכום **כולל של 9,929,887 ₪**, כאשר רכיב המס הנובע מהן הינו **1,399,685 ₪**, כמפורט בכתב האישום. נתוני החשבוניות הפיקטיביות, מופיעים ב**נפסח א'** לכתב האישום.

במעשיו אלו, הוציא ומסר הנאשם את חשבוניות המס הפיקטיביות כמתואר לעיל, מבלי שעשה או התחייב לעשות את העסקאות אשר לגביהן הוציא את חשבוניות המס, תוך שפעל במטרה להביא לכך שאחרים יתחמקו או ישתמטו מתשלום מס שהם חייבים בו שלא כדין. הנסיבות המחמירות הינן בהתחשב במספר העבירות ובסכומי המס הגבוהים.

5. **על פי אישומים 2-6**, עולה כי הנאשם פעל באופן המתואר באישום הראשון, בין השנים 2009 ל- 2012 בשם 5 חברות שונות, תוך שהוציא במועדים שונים, בסך הכל 15 חשבוניות מס פיקטיביות, שנתונייהם מפורטים בנפסחים ב'-ו' בהתאמה, כמתואר בהרחבה בכתב האישום מלי שהייתה לו כל זיקה משפטית אותן החברות, עבור עוסקים וחברות שונות, כמפורט בכתב האישום, בסכום כולל של 3,297,311 ₪, כאשר רכיב המס הכולל הנובע מהן הינו **462,088 ₪** כמפורט באישומים.

6. ביום 19.2.2024, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום ויורשע בו, המאשימה תגביל עצמה ל-16 חודשי מאסר בפועל, וההגנה תעתור באופן חופשי. וביחס לרכיבי הענישה הנלווים שהינם מאסר על תנאי, קנס והתחייבות, הותירו לשיקול דעת בית המשפט. עם זאת, הנאשם לא הורשע במועד הנ"ל, היות ובסיפא להודייתו, הנאשם ציין כי אינו מבין במה מדובר, ולפיכך נקבע מועד נוסף להקראה.

7. ביום 18.07.2024, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, והפנו להסדר אשר הוצג כבר ביום 19.2.2024, תוך שהמאשימה ביקשה לתקן את כתב האישום, כך שבסעיף 3 לחלק הכללי במקום הרישום כי הנאשם עסק בסחר בחשבוניות מס יהיה רשום הוציא חשבוניות שלא כדין, בסעיף 4 לחלק הכללי תימחק המילה עצומים. בו ביום, הנאשם הורשע בעבירות מושא כתב האישום לאחר התיקון, המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב, תוך שהשאירה לשיקול דעת בית המשפט עתירת ההגנה לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. בית המשפט הורה על שליחת הנאשם לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, וזאת בטרם הוגשו טיעוני ההגנה לעונש.

8. ביום 14.10.2024 הוגשה הודעה מטעם הממונה על עבודות השירות ממנה עולה כי הנאשם לא התייצב לראיון התאמה אליו זומן.

9. ביום 27.10.2024, הגישה הסנגורית טיעונה לעונש בכתב.

10. ביום 30.10.2024 הגישה ב"כ הנאשם בקשה לשליחת הנאשם בשנית לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות, נוכח העדר התייצבות הנאשם לראיון קודם אליו זומן.

11. ביום 3.11.2024, לאחר עיון בטיעוני הצדדים לעונש, בית המשפט דחה עתירת ההגנה לשיחת

הנאשם בשנית לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות.

טיעונים לעונש:

12. המאשימה, במסגרת טיעוניה כפי שהוגשו בכתב [ת/1] עמדה על הפגיעה בערכים החברתיים, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

13. הפנתה למספר החשבוניות הפיקטיביות שהנאשם הפיץ שהינו 116, לגובה המס שנגרע מקופת המדינה, שהינו כ- **1.9 מיליון ₪**, ולכך שבמעשיו גרם הנאשם לנזק ישיר לקופה הציבורית, ולמידת אשמתו של הנאשם. הפנתה לחומרה הגלומה במעשיו של הנאשם, בתור מי אשר פעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס וזאת בנסיבות מחמירות. כמו כן, המאשימה הפנתה לפסיקה הרווחת, **ועתרה למתחם עונש הנע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר, 10 - 18 חודשי מאסר על תנאי, קנס הנע בין 95,000 ₪ ל- 190,000 ₪**.

14. בתוך המתחם, הפנתה המאשימה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, אשר נטל אחריות למעשיו, אם כי המחדלים הכספיים לא הוסרו. כן הפנתה לכך שלא הוצגו נסיבות חריגות ויוצאות דופן, גם ביחס לטענה לפגיעה במשפחתו של הנאשם, נטען כי לא הוצגו נסיבות אשר חורגות ויוצאות דופן מעניינו של כל נאשם אחר הצפוי לעונש מאסר. כמו כן, הפנתה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, אשר בוצעו בחודשים 10/2009 - 01/2014, בעוד כתב האישום הוגש בחודש 02/2021 וההליכים מגיעים לסיומם בשנת 2024 - כל זאת לאחר שהפנתה לאישור היועמ"ש מיום 16.6.2021.

15. המאשימה הפנתה להסדר הטיעון בין הצדדים, כעולה מפרוטוקול הדיון מיום 19.2.2024 ומיום 18.7.24. המאשימה ציינה כי על אף שההסדר מצוי מחוץ למתחם הענישה אליו עתרה, הרי שנוכח החיסכון בזמן השיפוטי, לאור הודיית הנאשם, ואף שהמחדלים לא הוסרו, ההסדר יוצר איזון מתאים בין ההקלה שניתנה לנאשם לבין האינטרס הציבורי. **לפיכך, עתרה המאשימה לכבד את הסדר הטיעון ולהטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי, קנס כספי והתחייבות לשיקול דעת בית המשפט.**

16. **ב"כ הנאשם**, עתרה שלא למצות הדין עם הנאשם ולהשית על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס מתון. הפנתה לזמן שחלף מאז בוצעו העבירות, עת כתב האישום הוגש ביום 3.2.2021, בעוד העבירות המיוחסות לנאשם נעברו בתקופה שבין 10/2009 ועד 01/2014.

17. **ב"כ הנאשם**, הפנתה להסדר הטיעון לפיו המאשימה הגבילה עתירתה ל-16 חודשי מאסר בפועל, עם זאת, ביקשה ליתן משקל משמעותי לכך שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום לאחר התיקון בהזדמנות הראשונה, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ואף חסך את שמיעת עדותם של עדי תביעה רבים. הפנתה לשיתוף הפעולה המלא של הנאשם בחקירתו, עת הודה כי הוציא את החשבוניות מבלי שבוצעו עסקאות אמת - התנהלות המבטאת התנהגות ערכית, לקיחת אחריות מוסרית ומשפטית מתוך רצון לשלם את חובו לחברה.

18. ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, היותו יליד 1967, נשוי ואב ל-6 ילדים, סב ל-60 נכדים המתגורר ברהט, ולהיותו נעדר עבר פלילי. נטען כי הנאשם גדל על רקע סוציאקונומי קשה, נשר מלימודים בגיל צעיר והיה רועה צאן שנים רבות. כן הפנתה למצבו הבריאותי, להיותו סובל ממחלות כרוניות, מטופל 3 פעמים ביום באינסולין, ואף הוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כבעל נכות בשיעור 85%. הפנתה לכך שנוכח מצבו הרפואי הנאשם אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות (הוצגו אסמכתאות לכך), כן הפנתה לכך שאשת הנאשם אף היא סובלת מבעיות בריאותיות.

19. בהתייחס לעבירה, הפנתה לכך שהנאשם 'נוצל' על ידי אחרים, כפי שעולה בחקירותיו במע"מ, אשר ניצלו את תמימותו של הנאשם בהנפקת חשבוניות ולמעשה, 'תיווכו' בין הנאשם לאותן 'חברות' כמפורט בכתב האישום. הפנתה לכך שהנאשם תחילה סבר, בתום לב, כי התנהל מול חברות פעילות, ובוצעו עסקאות אמת, ובדיעבד התברר לו כי הונו אותו וכי מדובר בחשבוניות פיקטיביות. **(יצוין כי מדובר בטענות אשר אינן עולות מכלל עובדות כתב האישום בו הודה והורשע הנאשם).** בשים לב לסוג העבירות בהן הורשע הנאשם.

20. כן הפנתה לחלוק הזמן המשמעותי, ולכך שכתב האישום הוגש תוך שיהיו ניכר בחלוף 7 שנים מתום החקירה (עת נטען כי פעולת החקירה האחרונה בוצעה בשנת 2014), וכ-12 שנים ממועד ביצוע העבירות, חלוף זמן משמעותי ושהיו ניכר אשר הוביל לפגיעה אנושה בהגנת הנאשם. **(יצוין כי הטענה בדבר הזמן שחלף בין פעולת החקירה האחרונה לבין הגשת כתב האישום, הינה נתון אשר לא הוצגו ראיות לגביו ואינו עולה מכתב האישום בו הודה והורשע הנאשם).**

21. בנוסף, הפנתה לתיקון 87 לחוק סדר הדין הפלילי, אשר הסדיר את תוקפות ההתיישנות על עבירות ועונשים, תיקון אשר נכנס לתוקף ביום 10.10.19, ואשר חל במקרה דנא, כאשר במסגרת תיקון זה התווסף סעיף 57א(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982, אשר קובע את משך הזמן שעל המאשימה להגיש כתב אישום. הפנתה לנוהל הנחייה 4.1202 שכתורתו **"משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום"** אשר בנוסחו העדכני קובע פרקי זמן קצובים לטיפול בתיקים, וכן הטווחים להגשת כתבי אישום מעת קבלת תיק החקירה, כאשר במקרה דנה נטען כי **המאשימה פעלה בחריגה ממשית מהוראות סעיף 57א לחסד"פ.**

22. בהקשר לנפקות סוגיית השיהוי בעבירות מס, הפנתה לעפ"ג 68947-07-20 יוסופוב, והדגישה כי בפסיקה נקבע כי שיהוי בהגשת כתב האישום מביא לעינוי דין ולפגיעה פוטנציאלית ביכולת הנאשם להתגונן, ויש בו כדי להביא להקלה בעונש, במקרים מתאימים עד כדי הימנעות מהטלת מאסר בפועל. בנסיבות המקרה דנא, נטען כי לנאשם עומדת טענת "הגנה מן הצדק" מחמת שיהוי ועינוי הדין שנגרם לו בגינה.

23. ביחס להסרת המחדלים, הפנתה לכך שהנאשם פעל כמיטבו להסרת מחדלו, אולם המחדל לא הוסר עקב חסרון כיס, ובהקשר זה נטען כי אילו כתב האישום היה מוגש תוך זמן סביר, באותן שנות המס, יכל בנקל הנאשם להסיר מחדלו, ומשכך עתרה שלא ליתן שיקול משמעותי

לחומרה לאי הסרת המחדל. ב"כ הנאשם, שבה והפנתה בהקשר זה, לעפ"ג יוסופוב מקום בו מדובר בנאשם אשר לא הסיר מחדלו בסך של 1.4 מיליון ₪, ולאור חלוף הזמן בית המשפט המחוזי קיבל הערעור, וביטל את רכיב המאסר בן ה-10 חודשים תוך שעונשו הומר ל-9 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות. כן הפנתה לפסיקה נוספת, בהן בהיקפים דומים, הוטלו עונשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, וזאת לאחר שבאותם מקרים הוענק משקל לסוגיית השיהוי.

24. בין יתר הפסיקה, הסנגורית הפנתה לרע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (להלן: "יצחקי"), שם בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין, בהיקף מס של כ-1.45 מיליון ₪, נקבע מתחם הנע בין 12 ועד 36 חודשים, וזאת בנסיבות בהן מדובר בחלוף זמן של כ-10 שנים. בית המשפט יתייחס לפסיקה זו בהמשך גזר הדין.

25. לאור האמור, ב"כ הנאשם עתרה לקביעת מתחם הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, ונוכח הודיית הנאשם, חיסכון בזמן שיפוטי, נטילת אחריות למעשים, גזירת הדין בחלוף זמן רב ומשמעותי אשר הוביל לרגרסיה במצבו האישי, לצד השיהוי הניכר בהגשת כתב האישום אשר הוביל לעיוות דין, ולו מטעמי צדק בלבד, עתרה למקם הנאשם בתחתית המתחם ולהשית עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות. ביחס לרכיב הקנס, נוכח מצבו הכלכלי והאישי עתרה להסתפק בקנס מתון וסמלי, כן נטען כי ככל ובית המשפט יטיל מאסר בפועל עתרה להימנע מהשתתף בקנס.

26. **הנאשם**, לא הוסיף דבר.

דין והכרעה

27. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), המוסדר תחת הוראות סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, נקבע כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב **בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**. משהצדדים לא הגיעו להסדר עונשי, אלא שהמאשימה הגבילה עתירתה העונשית, שומה על בית המשפט לערוך איזון ולהביא בחשבון את מכלול השיקולים שנקבעו בחוק ובפסיקה בעת קביעת מתחם העונש ההולם.

28. יש לציין כי, העיקרון שמנחה את בית המשפט בעת קביעת מתחם העונש (בהתאם להוראות סעיף 40ב לחוק העונשין) **הינו הלימה בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות אותו מקרה ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם**.

29. במקרה המונח בפני בית המשפט, המעשים בהם הורשע הנאשם, שעיקרם מרמה כלפי רשויות המס, הם חמורים **ופוגעים** ברציונל המונח ביסודם של דיני המס ולכך יש השלכה על המשק והכלכלה וכן על המרקם החברתי והסולידריות החברתית לנשיאה בנטל המס באופן שווה, מקום בו הנאשם הורשע על פי הודאתו, בביצוע ריבוי עבירות (**116 במספר**) על פי חוק מע"מ, מתוכן 101 עבירות בנסיבות מחמירות, ועל פני תקופה של **כארבע שנים**.

30. **הערכים המוגנים** - הערכים החברתיים שנפגעו במקרה דנן ממעשיו של הנאשם הם ערך השוויון בנטל המס וערך ההגנה והשמירה על הקופה הציבורית. על פי פסיקה עקבית של בית המשפט העליון, עבירות המס מגלות חומרה רבה ומצדיקות ענישה מרתיעה, אפנה לרע"פ 977/13 אודיז נגד מדינת ישראל (20.2.13), וכן לרע"פ 1717/14 ליזרוביץ נגד מדינת ישראל (3.3.14). בע"פ 71687/02 עיני נגד מדינת ישראל (1.4.2004) נקבע כי: "הערך המוגן בעבירות המס הוא השיטה הפיסקלית שהחברה אימצה כחלק ממדיניותה הכלכלית והחברתית, לרבות שיטת המיסוי שתבטיח חלוקת נטל שוויונית וצודקת".

עוד נקבע ברע"פ 4323/14 מולדובן נגד מדינת ישראל (26.6.2014): "עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה - בקופה הציבורית, העקיפה - בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס".

אודות ערך השוויון בנשיאת נטל המס, יש להרים את העיניים ולהביט אל המתחולל כיום במדינת ישראל והקושי הכלכלי בו נמצאת מדינת ישראל, נתון המתכתב באופן ישיר עם הדברים האמורים שנקבעו בפסיקה שוב ושוב.

31. מידת הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם, מתעצמת ומתגברת נוכח אופיין של העבירות בהן הורשע. השימוש בחשבונות כוזבות הוגדרו בפסיקה לא פעם כמכת מדינה שיש להילחם בהם מלחמת חורמה והוגדרו כ"נגע קשה שפוגע בכל רבדי תשלום מס אמת" [עפ"ג 6968-02-17 משהראוי נ' מדינת ישראל (24.4.2017)] ובמקרה דנן, הפגיעה בערכים המוגנים אינה פגיעה מועטה כלל וכלל, גם בשים לב למספר הרב של העבירות.

32. **במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בית המשפט נתן דעתו, בין היתר, כי כעולה מעובדות כתב האישום לאחר התיקון, הנאשם הינו המבצע העיקרי. הוענק משקל לכך שהעבירות בוצעו על פני תקופה של כחמש שנות מס, תוך פגיעה ישירה בקופה הציבורית עת נגרע סך של **1,861,773 ₪** תוך ביצוע ריבוי עבירות.

33. בית המשפט העניק משקל לכך שהנאשם פעל בשיטתיות ולאורך זמן, במשך שנים, במטרה לסייע לאחרים (13 במספר), להתחמק מתשלום מס, תוך כדי שהנאשם פועל ב-6 חברות שאליו אין לו כל זיקה משפטית, כחברות השייכות לו, תוך שהוציא חשבונות מס פיקטיביות שלא כדין בהיקף כולל של כ-13,227,216 מיליון ₪, שאין מאחוריהן עסקאות אמת, בסכומים ובהיקפים גבוהים, **כאשר סכום המס עומד על סך של 1,861,773 ₪.**

34. כמו כן, הוענק משקל למספר המשמעותי של החשבונות הפיקטיביות שהוצאו- **116 חשבונות.**

35. **הנזק שנגרם ושצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה** - כפי שפורט לעיל, מעשיו של הנאשם

חמורים הם וחותרים תחת העקרונות הכלליים של שיטת גביית המסים במדינת ישראל ומעשים אלו גרמו לנזק ישיר בקופת המדינה, למערכת ולשיטת גביית המס. כמו כן, מעשיו של הנאשם אף הובילו ו/או עלולים היו להוביל לפגיעה באותן חברות בהן פעל כבשל שלו, כאשר אין לו כל זיקה משפטית אליהן, וללא הרשאה.

36. מעבר לפגיעה הישירה בקופה הציבורית, הרי שלא ניתן להתעלם ממידת הפגיעה באמון מערכת רשויות המס בבעלי החברות/מנהליה הנישומים, ובדיווחים אשר מוגשים באמצעותם ו/או באמצעות אחרים ולנזק הפוטנציאלי ממעשיו של הנאשם.

37. בנסיבות האמורות, בהתאם לאופן פעילותו של הנאשם במשך מספר שנים, מספר החשבוניות שהופקו (116 במספר), ובשים לב לנזק המוחשי שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם - גריעת סך של כ- **1.86 מיליון ₪** מהקופה הציבורית, כאשר 101 מתוך העבירות בוצעו בנסיבות מחמירות, הרי שניתן לומר כי מדובר באירוע שרף חומרתו והפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן היא **בעוצמה גבוהה**.

מדיניות הענישה הנוהגת

38. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם, משתרעת על פני מנעד רחב והכל בהתאם לנסיבות המעשה, ולנסיבות העושה, אם כי בתי המשפט הדגישו פעם אחר פעם את החומרה היתרה שיש ליחס לעבירות מס. אפנה לרע"פ 679/21 פלוני נגד מדינת ישראל (נבו, 3.2.2021):

"לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה המשתקפת בעבריינות מס, אשר נובעת מהפגיעה הקשה בקופה הציבורית ולאור הקושי הרב בחשיפתה. לפיכך, יש להשית ענישה ממשית בגין עבירות אלו, כאשר נקודת המוצא לגזירת העונש תהיה בדרך כלל עונש מאסר בפועל".

39. וכן אפנה לרע"פ 1154/20 מלכה נגד מדינת ישראל (נבו, 12.2.2020):

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בביצוע עבירות מס, ועל כך שנקודת המוצא בגזירת עונשו של נאשם שביצע עבירות אלו היא מאסר בפועל. עוד נקבע בפסיקה כי על בית המשפט הגוזר את עונשם של עבריינים המבצעים עבירות מס להעדיף את האינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם...".

40. העבירות המבוצעות בניגוד לחוק מס ערך מוסף, כמו גם עבירות המבוצעות בניגוד לפקודת מס הכנסה, פוגעות בכספיו של הציבור ופועל יוצא של ביצוע עבירות אלו, הינו גזילת כספיו של כלל הציבור.

41. מדובר בביצוע עבירות כלכליות, שתוצאתן, כאמור, פגיעה בציבור ובעקרון השוויון, ואשר העונש ההולם הוא מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריאח ואין להסתפק בעבודות שירות, לרוב.

האמור נקבע בשורת פסקי דין ואפנה לרע"פ 3137/04 חג' נגד מדינת ישראל (18.4.2004) שם נקבע: "... כאשר עסקינן בעברייני מס, אשר תקוותם היא להפיק רווח כספי, חשוב להטיל לצד הקנס, גם עונש של מאסר בפועל למען יידע העבריין שאין החוטא יוצא נשכר", וכן בע"פ 624/80 חב' וייס אנרסט בע"מ נגד מדינת ישראל, שם נקבע: "שהאחד שודד את קופתה של המדינה והאחד שודד את קופתו של הפרט".

42. ברע"פ 1514/08 שנהב נגד מדינת ישראל (21.7.2008) הודגשה חומרת העבירות הכלכליות ופגיעתן במשק ובעקרון השוויון בנשיאת נטל המס, וכי העונש ההולם עבירות אלו הינו מאסר בפועל ואין להסתפק בעבודות שירות: "לא אחת עמד בית-משפט זה על החומרה הרבה של העבירות הכלכליות ופגיעתן הקשה במשק ובערך השוויון בעמידה בנטל המס. כן נקבע, כי כאשר מדובר בעבירות כלכליות, על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בהן לפרט ולציבור כאחד ואת יסוד ההתרעה הנדרש ביחס לביצועה. עוד נקבע, כי העונש ההולם עבירות פיסקאליות הוא עונש מאסר שירוצה מאחורי סורג ובריה וכי אין להסתפק בעבודות שירות".

· לצורך הדוגמא, אף שמדובר בעבירות השונות מהעבירות המיוחסות לנאשם שפניי, ולצורך הדגשת החומרה המיוחסת לעבירות המס, אפנה לרע"פ 1238/19 אהרון אחדות נ' מדינת ישראל (27.2.2019), שם בית המשפט העליון דחה את הערעור והותיר עונש מאסר בן 5 חודשים באשר דובר על ביצוע 10 עבירות על פי סעיף 117(ב)(5) + 117(ב)(7) לחוק מע"מ - ניכוי מס תשומות בסך 232,468 ₪. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 5 חודשי מאסר ל- 14 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ראו בהתאמות הנדרשות הן לאור גובה המחדל הנמוך משמעותית מעניינו של הנאשם שבפניי, והן לאור השוני בעבירות.

· ברע"פ 5931/16 עליאן חסן נ' מדינת ישראל אגף המכס והמע"מ (8.9.2016) - מדובר בנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע 33 עבירות של ביצוע פעולות במטרה להביא לכך שאדם יתחמק מתשלום מס, לפי סעיפים 117(א)(5) ו- 117(ב)(1) לחוק מע"מ. עניינן של העבירות בכך שבמהלך השנים 2012-2013, הוציא 33 חשבוניות בסך של כ-3.8 מיליון ₪, כאשר סכום המס שנגרע הינו 614,640 ₪, וזאת חרף העבודה כי הנאשם לא מילא כל תפקיד ולא היה רשאי להוציא חשבוניות בשמן. בית המשפט השלום השית על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית וקנס בסך של 30,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם באופן חלקי רק ביחס לקנס, אשר הופחת לסך של 10,000 ₪. באותו מקרה דובר בנאשם בן 75 הסובל ממחלת הסרטן וסכרת. יש לשים לב לכך להיקף המס שנגרע, שכן במקרה המונח בפניי, מדובר במחדל הגבוה פי שלושה.

· בעפ"ג 24941-01-11 קרעין נ' מדינת ישראל (14.3.21), התקבל ערעורו של נאשם על גזר דינו של בית המשפט השלום, במסגרתו הוטל על הנאשם, עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, וקנס בסך של 50,000 ₪. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע 19 עבירות על פי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ. הנאשם הנפיק חשבוניות פיקטיביות בסך של למעלה מ-4 מיליון ₪, כאשר סכום המע"מ הנובע מהן הוא כ- 630,000 ₪. בית המשפט המחוזי הקל

בעונשו של הנאשם והפחית מ-15 חודשים ל-9 חודשי מאסר בפועל תוך מתן משקל רב לגלגוליו של התיק. כמו כן, ניתן משקל לעניין השיהוי, עת המאשימה הגישה את כתב האישום לאחר כ-4 שנים מרגע חשיפת העבירה. יש לשים לב לכך להיקף המס שנגרע, שכן בעניינו מדובר במחדל הגבוה פי שלושה לערך.

· בע"פ 25161-08-19 **ג'אבר אבו כאשף נ' רשות המיסים** (נבו, 17.1.22) בית המשפט הקל בעונשו של הנאשם (בעל המניות) אשר הורשע בעבירות לפי סעיף 117(ב)(5)+117(ב)(3) בגין הנפקת 119 חשבוניות פיקטיביות בסך כולל של כ-12.4 מיליון כאשר סכום המס המגולם בו הינו כ- **1.7 מיליון ₪**, **והפחית עונשו מ-15 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר**, וזאת לאור התרשמותו כי מצבו הרפואי של הנאשם החמיר, זאת לצד הסרה חלקית של המחדל. בקשת רשות הערעור נדחתה. יש לציין כי באותו מקרה בית המשפט השלום מצא להעמיד את מתחם הענישה בין **10 חודשים ל-30 חודשי מאסר**. תוך שבית המשפט המחוזי אישר את המתחם שנקבע, בקובעו: "**מתחם זה תואם את נסיבות העבירה, את האופן השיטתי והממושך בו היא בוצעה, וכן את ההיקף הכספי בו מדובר**".

· עפ"ג (מחוזי-ים) 52748-02-15 **חלדון חוסיני נ' מדינת ישראל** (נבו, 26.5.2015) - נדחה ערעורו של נאשם (להלן: "הנאשם 3") אשר הורשע על-פי הודאתו, ב-9 עבירות של סיוע להוצאת חשבונית שלא כדין, לפי סעיפים 117(ב)(3) יחד עם 117(ב)(1) לחוק מע"מ. יצוין כי כתב האישום הוגש כנגד 4 נאשמים, כאשר הנאשמים 1 ו-4 הוציאו לחברות שונות חשבוניות מס פיקטיביות בסך של כ-3.8 מיליון ₪, בעוד הנאשם 3, שהינו קבלן, הורשע כי סייע לנאשמים 1 ו-4 להוציא תשע מן החשבוניות בסכום כולל של כ-1.2 מיליון ₪. הנאשם נידון ל-4 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית משפט השלום קבע כי בעניינו של הנאשם 3, מתחם עונש הולם נע בין **6 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר**, לצד ענישה נלווית (קנס הנע בין 5,000 ₪ - 100,000 ₪). בית המשפט המחוזי אישר את המתחם שנקבע ודחה את הערעור. **במאובחן מעניינו של הנאשם שבפניי, היקף המס שנגרע מהקופה וכן מספר העבירות בהן הורשע הנאשם שבפניי, גבוה באופן ניכר מהמקרה שלעיל.**

· ברע"פ 1929/18 **דניאל אריאלי נגד מדינת ישראל** (26.4.18) נדחתה בקשת רשות ערעור על קלות העונש שהוטל על ידי בית המשפט השלום. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות ב-115 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך ו-21 עבירות של מסירת ידיעה כוזבת בניגוד לסעיפים 117(ב)(5) ו-117(ב)(1) לחוק מע"מ, עבירות שבוצעו בשנים 2006-2008, כאשר הסכום הכולל של החשבוניות עמד על למעלה מ-2 מיליון ₪, וסכום **המע"מ שנוכח שלא כדין עמד על סך של 281,404 ₪**. בית משפט השלום קבע כי על מתחם העונש לנוע בין **6 ל-15 חודשי מאסר בפועל**, לצד קנס. בתוך המתחם נלקח בחשבון העובדה כי לא הוסר המחדל, היותו נעדר עבר פלילי ובעל נסיבות משפחתיות מורכבות, ניתן משקל לחלוף הזמן ולשיהוי בניהול ההליך הקובץ בעיקר לפתחו של בית המשפט אם כי גם לפתחה של המשיבה, ולאור כל האמור הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד קנס בסך 10,000

ל. בית המשפט המחוזי קבע כי נפלה שגגה בקביעת מתחם הענישה תוך התייחסות לרכיב חלוף הזמן בקביעת המתחם, כמו כן, בית המשפט המחוזי נתן דעתו לכך שהעבירה בוצעה באופן שיטתי במשך כשלוש שנים ויש בכך להשפיע על המתחם ועל כן הועמד בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל, תוך שהשית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך של 40,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור וקבע כי אין ליתן משקל לחלוף הזמן בעת קביעת מתחם הענישה, וכי מדובר בשיקול הרלוונטי לקביעת העונש בתוך המתחם, ואף עמד על "החשיבות שבהטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח בעבירות מס חמורות" ועל כן לא מצא להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. [ראו בהתאמות הנדרשות שכן בעניינו היקף המס שנגרע גבוהה פי 9, תוך שניכרת מגמת ההחמרה במדיניות הענישה בעבירות המס].

• עיון בעפ"ג (מחוזי-ירושלים) 11611-06-18 מדינת ישראל נגד דוד יאיר (9.1.19) מעלה כי המערער הורשע בביצוע עבירות לפי סעיף 117(ב)(5)+117(ב)(3) ועל פי האישום השני בעבירות לפי סעיף 117(א)(5) + 117(ב)(1) תוך שסכום המע"מ הגלום במעשיו הינו כ-1.95 מיליון ₪. בית משפט השלום העמיד את מתחם העונש בין 10 ל-24 חודשי מאסר אך מצא לסטות מהמתחם תוך שהעניק משקל לגילו של הנאשם (78) לכך שהינו נעדר עבר פלילי, לחו"ד הפסיכיאטרית שהוגשה, המעלה כי נאשם חווה ירידה בשיפוט עקב הירידה הקוגניטיבית, ובנסיבות אלו קבע כי אין לפטור הנאשם מעונש אך בנסיבות מיוחדות אלו גילו של הנאשם, מצבו הפסיכיאטרי, מצבו הכלכלי והעובדה כי אף עיקלו את ביתו, ועל כן השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד קנס בסך 20,000 ₪. בית המשפט שלערעור, הותיר את עונשו המאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטל על המערער על כנו, בקובעו: "ספק עם היה באלה להוביל לסטייה כזו ממתחם העונש, במיוחד נוכח כך שהמחדל טרם הוסר, והושב אך סך של כ- 10% מהסכום. יחד עם זאת, בשלב הערעור, אין ממצים את הדין וניתן שלא להתערב בשאלת המאסר, ולהגביל את ההתערבות." עם זאת, התקבל ערעור המדינה ביחס לגובה הקנס אשר הועמד על סך של 150,000 ₪. [התוצאה הסופית אליה הגיע בית המשפט, ניתנת לאבחנה מענייניו של הנאשם שבפניו, הן לאור גילו של הנאשם, הן לאור חו"ד הדעת שהתקבלה וכן לאור הנסיבות של עיקול הבית].

• עפ"ג 49814-02-23 יצחק קוטלובסקי נ' רשות המיסים (נבו, 3.4.2024) - הנאשם הורשע בביצוע 34 עבירות של שימוש במרמה, תחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, ב-125 עבירות של סיוע לאחר להתחמק מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(1) לחוק מע"מ, וב-35 עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) ניכוי מס תשומות מבלי שהיה בידי מסמך כאמור בסעי' 38 לחוק במטרה להתחמק מתשלום מס. ביחס לאישום השני, עולה כי הנאשם נרשם במרמה ברשם החברות כבעל מניות של חברת 'כימי לב' והוציא חשבוניות פיקטיביות, כאשר סכום המס הגלום הינו 908,984 ₪, בעוד שבאישום הראשון הוציא חשבוניות מס כוזבות על שם תיק עוסק מורשה שלו, מבלי התחייב לעשות עסקאות כאשר סכום המס הינו 966,909 ₪, כן יוחסו לו עבירות נוספות ניכוי

מס תשומות בהעדר מסמכים, במטרה להתחמק משתלום מס. סה"כ סכום המס הכולל שנגרע הינו כ-7 מיליון ₪, המדובר בעבירות שבוצעו על פני תקופה של כ-4 שנים. נקבע ביחס לכלל העבירות מתחם הנע בין 20 ל-45 חודשי מאסר. ובהינתן נסיבותיו האישיות של הנאשם, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות והשיהוי בהגשת כתב האישום (כחמש שנים), מצבו האישי והרפואי, הוביל את בית המשפט להשית על הנאשם 22 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. הערעור התקבל בהסכמת הצדדים ביחס לרכיב הקנס אשר הופחת מ-100,000 ₪ ל-75,000 ₪ עונש המאסר נותר על כנו.

· ברע"פ 988/14 קובי עובדיה נ' מדינת ישראל (נבו, 24.3.2014) - נדחתה בקשות רשות ערעור, על ערעור אשר התקבל אודות קולת העונש שהוטל על נאשם אשר הורשע בביצוע עבירות לפי סעיף 117(ב1) ביחד עם 117(ב2)(3) לחוק מע"מ עת הוציא חשבוניות פיקטיביות כשסכום המס הגלום הינו בסך של 1.05 מיליון ₪, לצד עבירות נוספות לפי 117(א)(5) לחוק מע"מ ועבירה של רישום פרט כוזב במסמכי תאגיד בכוונה להונות לפי סעיף 423 לחוק העונשין. הנאשם הודה והורשע מתוקף היותו בעל המניות ומנהלה הפעיל של הנאשמת 2 - החברה, בכך שבמשך כחודשיים הוציא חשבוניות פיקטיביות כאשר סכום המס הגלום הינו כמיליון ₪. בית המשפט השלום קבע כי עקרונית, מעשיו של הנאשם מחייב מאסר ממשי מאחורי סורג ובריה, אולם נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, העולה מחוות דעת הגורמים הסוציאליים, השינוי המשמעותי בהיבט האישי המשפחתי והכלכלי, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות והשיהוי בהגשת כתב האישום (כחמש שנים), להסתפק בעונש של מאסר למשך 6 חודשים, אשר ירוצה בדרך של בעבודות שירות לצד ענישה נלווית, וקנס לחברה בסך מיליון ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, וקבע כי "גזר-הדין שהושת על המשיב מופרז לקולא, ויש מקום להחמיר בעונשו של המשיב. העבירות שביצע המשיב חמורות בטיבן ובנסיבות ביצוען. על-רקע חומרת העבירות של העלמות מס, באמצעות חשבוניות פיקטיביות, המאפשרות לגזול מן הקופה הציבורית סכומי עתק, ולנוכח היותו של המשיב חלק מתכנית עבריינית בשרשרת זו, היה מקום להטיל על המשיב מאסר בפועל לתקופה ממושכת וקנס כספי בסכום ניכר, זאת בהתאם לתכליות הענישה ושיקולי הענישה שצוינו .." ולאור כך שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, הנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל והקנס העומד על סך של 10,000 ₪ חלף 3,000 ₪. בקשת רשות הערעור נדחתה.

· ת"פ (כפר סבא) 64220-11-18 מדינת ישראל נ' אמיר קזמאר (21.9.2022) - הנאשם הורשע בביצוע 27 עבירות של פעולה במטרה לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב, לפי סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ, ובעבירות של מסירת ידיעה לא נכונה בלא הסבר סביר לפי סעיף 117(א)(3), בכך שבמשך תקופה של כשנה וחצי (01/14-06/15) הוציא הנאשם לחברת 'עומרי נביל הנדסה בע"מ" 27 חשבוניות פיקטיביות בסכום של כ-4.5 מיליון ₪ כאשר סכום המע"מ הינו כ-700,000 ₪. על פי האישום השני, הנאשם לא כלל את מלא עסקאותיו בדוח התקופתי כאשר סכום המס הינו כ-134,000 ₪. נקבע מתחם הנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. הנאשם בעל עבר פלילי

רחוק ושאינו רלוונטי, לא הסיר את המחדל, בעל נסיבות אישיות מיוחדות (מצב רפואי של בנו ובתו). בית המשפט ציין כי גם בחלוף הזמן (כ-7 שנים) מביצוע העבירות לאור מורכבות עבירות המס והיקף החקירות - אין כדי להטות הכף לעבר הטלת מאסר בעבודות שירות. עם זאת, בית המשפט מצא לחרוג מן המתחם מטעמי צדק ומשיקולי אחידות הענישה במובנה הרחב, זאת בשים לב לכך שהאחר, המעורב בביצוע העבירות אשר נהנה מפירות העבירות, לא העומד לדין ועניינו הסתיים בכופר. הנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר שירות בעבודות שירות לצד קנס משמעותי בסך של 80,000 ₪. לא הוגש ערעור על גזר הדין.

· עפ"ג 67450-01-22 שילון נ' מדינת ישראל (נבו, 30.10.2022) (להלן: "שילון") התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בביצוע 27 עבירות של פעולה במטרה לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמש מתשלום מס שאותו אדם חייב, לפי סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ, ועבירות נוספות לפי 117(ב5) ו- 117(ב6). על פי האישום הראשון, עולה כי במשך תקופה של כשנה (01/14-02/15) שימש הנאשם כמנהלה הפעיל של חברת 'ליזאנטוס' עיצובים' תוך שהוציא באמצעות החברה 37 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס מבלי שהתחייב לבצע אותן, במטרה להביא לכך שאחר יתחמק מתשלום מס, כאשר סכום המס שנוכה הינו 2.6 מיליון ₪ (סה"כ המס שנוכה כולל האישום השני הינו 2.93 מיליון ₪). בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר. הנאשם בעל עבר פלילי בעבירות מרמה וזיוף, אשר לא הסיר את המחדל מוקם מתחת לרף האמצעי של המתחם, ונוכח האיזון שבין נסיבותיו האישיות, הליך השיקום שהחל והשיהוי בהגשת כתב האישום, נדון ל-20 חודשי מאסר. במסגרת הערעור, הופחת העונש ל-15 חודשי מאסר, תוך שנקבע כי אין לחרוג מן המתחם אך יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, נוכח שיקולי השיקום המשמעותיים כעולה מתסקיר שירות המבחן, השיהוי בהגשת כתב האישום ובעיקר נוכח כך שהרשעתו בעבירות מס באה לאחר שסיים לרצות עונשו בעברה אחרת. בקשת רשות הערעור 8038/22 - נדחתה.

· רע"פ 5253/17 אבו סרייה נ' מדינת ישראל (נבו, 16.4.2018) אליו הפנתה המאשימה - הנאשם הורשע בביצוע 21 עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין לפי סעיף 117(ב5) + 117(ב2)(3) חוק מע"מ בהעדר מסמכים כנדרשים בסעיף 38 לחוק, במשך תקופה של כשנתיים, כאשר סכום המע"מ הינו כ-1.5 מיליון ₪. נקבע מתחם הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר. הנאשם נעדר עבר פלילי, לא הסיר את המחדל, אך לאור חלוף הזמן בית המשפט השית על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל לצד קנס. הערעור נדחה ובקשת רשות הערעור נדחו.

· בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 68947-07-20 סרגיי יוסופוב נגד מדינת ישראל-רשות המיסים (להלן: "יוסופוב"), אליו הפנתה גם הסנגורית, מדובר בנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע 53 עבירות של ביצוע פעולות במטרה להביא לכך שאדם יתחמק מתשלום מס, ו-7 עבירות של ניכוי תשומות מבלי שיש לגביו מסמך, לפי סעיפים 117(ב1) ו- 117(ב5) לחוק מע"מ. באותו מקרה, פעל הנאשם על פי הנחייתו של אחר, והנפיק 53 חשבוניות מס פיקטיביות לטובת חברה אחת, בסך של כ-9.9 מיליון ₪, כאשר סה"כ המע"מ הגלום הינו כ-1.4 מיליון ₪, ובנוסף דיווח בדוחות התקופתיים של החברה על תשומת בסך של כ-1.4 מיליון ₪ מבלי שהיו בידיו חשבוניות מס שהוצאו כדין. גובה המס החסר הינו כ-2.8 מיליון

ל. בית המשפט השלום קבע כי נוכח חומרת העבירות וחלף השיהוי הניכר בין מועד השימוע שנערך לנאשם ועד למועד הגשת כתב האישום וכלה בהימשכות ההליכים, **הרי שלא ניתן להסתפק במאסר על תנאי, ואף לא בעבודות שירות, וקבע רף תחתון של 8 חודשים** אשר יכול וירוצו בעבודות שירות במקרים חריגים ועד ל-18 חודשי מאסר, ובשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם הטיל בית המשפט **על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל לצד קנס בסך 25,000 ₪ ועונשים נלווים**. בית המשפט שלערעור, קבע כי אכן מדובר בעבירות חמורות, אך יחד עם זאת נתן משקל משמעותי לחלוף הזמן על עונשו של המערער, **וקבע כי לא ניתן ביטוי מתאים במסגרת גזר הדין לכך שהנאשם פעל בהתאם להשפעת אחר אשר חלקו רב, לצד העבודה כי המערער לא יזם את העבירות ולא נהנה באופן משמעותי מפירותיהן, ובשים לב להכרת בית המשפט קמא במצבו הכלכלי הקשה של המערער אשר הצדיק התחשבות בקנס, מצא בית המשפט כי חלוף הזמן של כ-15-14 שנים מעת ביצוע העבירות ועל להטלת העונש בגינם, לצד שיהוי בין 10-6 שנים בין מועד ביצוע העבירה למועד הגשת כתב האישום, יש בו כדי להוביל להקלה בעונשו של הנאשם, והעמידו על 9 חודשים אשר ירוצו בעבודות שירות**. אם כי, יש לציין כי כב' השופט, יואל עדן, בדעת המיעוט ציין כך: "הרף העליון בהסדר הטיעון מגלם את כל הטענות לקולא, לרבות השיהוי המשמעותי, ואף מעבר לכך, ובהסדר ובענישה המקסימאלית שבמסגרתו, יש כדי הקלה של ממש. היקף העבירות, משכן, השיטתיות שבהן, וסכומי העתק אשר במעשיו, במרמטו ותחכמו גזל המערער מהקופה הציבורית, מביאים למסקנה כי זהו הסדר הכולל הקלה משמעותית בעונשו, וכאשר נגזר אף עונש הנמוך מהרף המקסימלי בהסדר שכזה, יש לדחות את הערעור".

43. יש לציין כי ישנם מקרים חריגים בהם בתי המשפט מצאו לסטות ממתחם העונש באופן ניכר, ו/או מצאו להקל בעונשו של הנאשם בשל נסיבות חריגות, עם זאת, וכאמור מדובר במקרים חריגים וייחודים בהן הוענק משקל לחלוף זמן משמעותי, ולשיהוי ניכר ורב, ו/או לנסיבות רפואיות חריגות ביותר. בנוסף, יש להדגיש כי במקרים בהם נקבעו עונשים 'מקלים' יחסית, בעבירות בהן הורשע הנאשם שבפניי, הרי שבתי המשפט העניקו משקל משמעותי לכך שמדובר ב'איש קש' ו/או בנאשמים אשר לא נהנו באופן משמעותי מפירות העבירה, ו/או פעלו בהנחיות של אחר - נתונים אשר לא הוכחו במקרה של הנאשם שבפניי.

44. בית המשפט אף עיין בפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, ומצא כי ניתן לאבחן חלק מהמקרים אליה הפנתה הסנגורית מעניינו של הנאשם שבפניי, וזאת בהינתן הכלל הידוע כי ענישה הינה לעולם אינדיבידואלית.

45. בין יתר הפסיקה, הסנגורית הפנתה כאמור לעיל לרע"פ יצחקי, שם בעבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין לפי סעיף 117(ב)(5) למע"מ, כאשר היקף המס הינו כ-1.45 מיליון ₪. בית משפט ציין כי מתחם הענישה נע בין 5 ל-28 חודשי מאסר והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בעובדות שירות בנסיבות של חלוף זמן של כ-10. בית המשפט המחוזי קיבל חלקית את ערעורה המדינה על קלות העונש, אם כי ציין כי עתירת המאשימה למתחם הנע בין 18 ל-36 מחמירה, ואינו משקף את חלוף הזמן הארוך שחלף מאז ביצוע העבירה, תוך שנקבע כי בנסיבות העניין המתחם הראוי נע בין 12 ל-36 חודשים, ובהינתן כך שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין,

הנאשם נדון לשנת מאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה. בהחלט ניתן לאבחן את המקרה שלעיל מעניינו של הנאשם נוכח כך שהערעור התקבל ובשים לב למגמה ההחמרה בענישה, והצורך בענישה מרתיעה בעבירות מס, בטח ובטח מקום בו לא הוסרו המחדלים, כאשר נקבע כי אין בחלוף הזמן כשלעצמו להצדיק סטייה כה חריגה מן המתחם.

46. לעניין ההחמרה במדיניות הענישה, בית המשפט מצא להפנות לדברי כבוד השופט כבוב ברע"פ 1685/24 חמדה נ' מדינת ישראל:

"בפסיקתו עמד בית משפט זה על כך שעבירות שעניינן הונאת רשויות המס טומנות בחובן פגיעה בקופה הציבורית ובעיקרון השוויון בנשיאה בנטל המס. כן נקבע, כי על אף שניתן להצביע על מנעד רחב של עונשים בגין עבירות אלו, המגמה פסיקתית נוטה לכיוון של החמרה והכבדת היד על אותם עבריינים, אשר שולחים את ידם בקופה הציבורית ובכך פוגעים בחברה הישראלית כולה".

47. כמו כן, יש ליתן הדעת שחלק מהפסיקה אליה הפנתה הסנגורית הינה משנת 2003, ובחלק מהמקרים המדובר בהסדרים אליהם הגיעו הצדדים, ו/או בנסיבות בהן הוכח כי חלקו של הנאשם אינו המבצע המרכזי/לא נהנה באופן משמעותי מפירות העבירות. כמו כן, יש ליתן הדעת לכך שהמגמה בפסיקה הינה החמרת מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם שפני, כעולה מסקירת הפסיקה שלעיל.

48. בשים לב לפסיקה שהובאה לעיל ולאחר עיון בפסיקה אליה הפנו הצדדים, עולה כי מדיניות הענישה בגין ביצוע עבירות אלו בהן הורשע הנאשם מחמירה בדרך כלל ומושפעת ממידת התחכום, חלקו של הנאשם בביצוע העבירות ומידת האשם, משך זמן ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוע העבירה וסכום המס אשר נגזל בסופו של יום מהקופה הציבורית. **על דרך הכלל, מתחמי הענישה בגין עבירות אלה כאשר מדובר בהיקפים משמעותיים מתחילים בעונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח ולפיכך, ולאחר שבית המשפט עיין בטיעונים לעונש שהגישו ב"כ הצדדים ומשלא נמצא נסיבה חריגה, בית המשפט לא מצא לשלוח הנאשם פעם נוספת לקבלת חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות, בין היתר אף על מנת שלא לבזבז כספי ציבור ובמיוחד על מנת שלא ליצור ציפייה מיותרת בלב הנאשם.**

מתחם העונש ההולם

49. בנוסף לאמור לעיל, ועל פי ההלכה, המדיניות של בתי המשפט תומכת באימוץ הסדרי טיעון, תוך שעל בית המשפט לבחון את האינטרס הציבורי והכלל הוא כי בית המשפט יטה לקבל ולכבד הסדרי טיעון. כמו כן, נקבע כי מקום בו הצדדים הסכימו ביניהם במסגרת הסדר טיעון על טווח ענישה וכן מקרה בו המאשימה מסכימה להגביל עצמה לעונש שיושת על הנאשם בעוד שבידי ההגנה לטעון באופן חופשי לעונש שיושת על הנאשם, על בית המשפט לבחון את סבירות ההסדר בהתאם לאמות מידה מקובלות שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין (ראה ע"פ

2021/17 מצגר נגד מדינת ישראל). כמו כן, הפסיקה קבעה כי על אף שהצדדים הגיעו להסדר טיעון ביניהם, בית המשפט רשאי לקבוע מתחם עונש הולם אך זאת לצד הזהירות הנדרשת תוך מתן תשומת הלב לעתירת והסכמות הצדדים.

50. לאחר בחינת הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים ואת מידת הפגיעה בהם, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את מידת אשמו של הנאשם ואת הפסיקה הנוהגת בעבירות דומות, בשים לב לסכום המע"מ שנגרע מקופת הציבור כ-1.86 מיליון ₪, בשים לב לכך שהיקף החשבוניות הינו 13,227,216 ₪, משך התקופה בה בוצעו העבירות, היקף העבירות, וחלקו של הנאשם במעשים, הרי **שמתחם העונש ההולם את המקרה נע בין 16 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר, 9-18 חודשי מאסר מותנה, קנס הנע בין 90,000 ₪ לבין 185,000 ₪ והתחייבות כספית.**

העונש בגדרי המתחם, ואפשרות החריגה ממתחם העונש

51. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה:

א. מדובר בנאשם יליד שנת 1967, נשוי, אב ל-6 ילדים, נעדר עבר פלילי.

ב. הוענק משקל להודאתו אשר מגלמת נטילת אחריות לצד חיסכון בזמן שיפוטי יקר. לצד האמור, **אין להתעלם מכך שהנאשם לא הסיר את המחדל, אף לא בחלקו**, נתון אשר יש בו ללמד על מידת לקיחת האחריות למעשיו. בהקשר זה, אפנה לעפ"ג בעניינו של "שילון" **"בכל הנוגע לעבירות מס נראה לנו כי שיקול משמעותי הוא האם הוסר המחדל. מקום שבו עבריין המס, שגזל בדרכי מרמה את כספי הציבור, לא עשה דבר כדי לשלם את המס, משמע כי שיקומו, גם אם אין להמעיט בערכו, עדיין לוקה במרכיב חשוב של הפנמה מהותית ולקיחת אחריות ביחס לעבירות בהן מדובר"**.

ביחס לטענת הסנגורית כי השיהוי בהגשת כתב האישום יש בו להשפיע על יכולתו הכלכלית להסיר את מחדלו, הרי שבית המשפט לא מצא ליתן משקל של ממש לטענה זו, וזאת בשים לב שלא הוצגה כל אינדיקציה למאמצים שערך הנאשם להסרת מחדלו במרוצת השנים מאז גילוי העבירות, או לפחות מאז חקירתו הראשונה.

ג. הוענק משקל למצבו הרפואי של הנאשם כעולה ממסמכים רפואיים שהוגשו. מסיכום שחרור רפואי מסורקה מיום 12.12.2018 עולה כי הנאשם סובל מבעיה לבבית ונוירופתיה סוכרתית. ביחס לטענה בדבר בעיות בכליות (לא הוצגו מסמכים לפגיעה כזאת, מלבד טענת הסנגורית). כמו כן, הוצג סיכום שחרור עדכני, מיום 2.3.2023 המפרט מספר מחלותיו של הנאשם. כמו כן, עולה כי הנאשם הוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי, החל מיום 4.4.2022, **כבעל נכות רפואית משוכללת צמיתה בשיעור 85%.**

ד. הוענק משקל לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, מקום בו העבירות בהן הורשע הנאשם נפוצות וחמורות לצד השילוב שבין קלות ביצוע העבירות בהן הורשע, להיותן עבירות המשיאות רווחים גבוהים, ובין הקושי בגילוי ובאכיפה, מחייב את בית המשפט בפסיקותיו, ליטול חלק מרכזי ומשמעותי במיגור התופעה בדרך של הטלת ענישה שיש בה כדי להרתיע את הרבים.

לפיכך, מצאתי שיש צורך מוגבר לתת מענה גם לשיקול זה ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם אך בשל כך.

ה. ב"כ הנאשם ביקשה להעניק משקל למצבו האישי, הרפואי והכלכלי של הנאשם. עם זאת, לא הוצגו ראיות המצביעות על שיקום שעבר הנאשם או על נסיבות אישיות חריגות משמעותיות המצדיקות הקלה משמעותית בעונש. בהקשר זה, יצוין כי בפסיקה נקבע כי שיקולי שיקום אינם ככסות הכל ואל מול שיקולים אלו יש לבחון שיקולי ענישה נוספים (ראו ע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל).

כמו כן, אפנה לאמור ברע"פ 5052/21 אסף בן שלמה נ' מדינת ישראל (נבו, 11.8.2021): **"..נקבע זה מכבר כי חומרתן הרבה של עבירות המס, הנובעת בין היתר מפגיעתן הקשה בקופה הציבורית והקושי הרב שבחשיפתן, מחייבת מדיניות ענישה מחמירה, הכוללת עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח שיהא בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאליים (רע"פ 2478/21 זיאדנה נ' מדינת ישראל [...]). כפי שהדגשתי לא אחת, שיקולי שיקום אינם חזות הכל, והם מהווים חלק ממכלול שיקולים שעל בית המשפט לבחון בנסיבות העניין. במקרה דנן, איני סבור כי נפל פגם באיזון שנערך בין שיקולי שיקום המבקש ונסיבותיו האישיות לבין חומרת העבירות שביצע והצורך ההרתעתי בגינן."**

ו. במרוצת השנים בתי המשפט שבו והדגישו החומרה שבעבירות המס והצורך בענישה מרתיעה בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח, גם במקרים בהם הועלתה הטענה להעדפת שיקולי השיקום. בפסיקה נקבע כי נקודת המוצא בעבירות אלו היא העדפת שיקולי ההרתעה על פי שיקולי שיקום, וראו בהקשר זה את האמור ברע"פ 8038/22 שרון שילון נ' מדינת ישראל (נבו, 29.11.2022, פסקה 8): **"חומרתן של עבירות המס טמונה בכך שהן פוגעות, בה בעת, במשק, בכלכלה ובקופה הציבורית (רע"פ 3203/22 עפאנה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (17.5.2022)); לצד פגיעתן בערך השוויון בנטל המיסים בין אזרחי המדינה (רע"פ יצחקי, פסקה 11). לפיכך, בתי המשפט נוקטים במדיניות ענישה המבכרת שיקולי הרתעה והתחשבות באינטרס הציבורי על פני שיקולי שיקום, וכאשר נקודת המוצא בעבירות מעין אלו היא עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (רע"פ 5052/21 בן שלמה נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [פורסם בנבו] (11.8.2021))."**

ז. הוענק משקל לחלוף הזמן שעבר מעת ביצוע העבירות ואשר תחילתן בחודש אוקטובר 2009 וסופן בחודש ינואר 2014, תוך שיש לציין כי כתב האישום הוגש בחודש פברואר 2021 (כתב האישום אף תוקן בחודש יולי 2024) בעוד הנאשם נותן את הדין בחודש ינואר 2025. ניתן לקבוע כי מדובר בפרק זמן ארוך מאז בוצעו העבירות ועד להגשת כתב האישום, ובפרט כתב האישום לאחר תיקון כתב האישום בחודש 07/24. בפסיקה נקבע, כי יש למצות הדין הפלילי בתוך פרק זמן סביר שבין מועד ביצוע העבירה לבין מועד גזירת העונש **"...דבר ידוע הוא, שטעמי הענישה נחלשים ככל שחולף זמן רב יותר מעת ביצוע העבירה. כדי שיוגשמו תכליות הענישה לרבות גמול, שיקום והרתעה נדרשת קרבה בזמן בין המעשה האסור לעונש בגינו. הקרבה בזמן יוצרת זיקה ברורה**

לעברייין, לקרבן ולחברה בין המעשה האסור לגמול החברתי בגינו. (ראה עפ"ג (מחוזי באר-שבע) 68947-07-20 סרגיי יוסופוב נ' מדינת ישראל) אליו הפנתה אף ב"כ הנאשם וכפי שפורט לעיל.

הפסיקה שבה וקבעה כי שיהיו ממושך של רשויות התביעה בהגשת כתב אישום עשוי להביא להקלה בעונש, בהתחשב, בין היתר במשך השיהוי וטעמיו, בחומרת העבירה וטיבה. כמו כן, נקבע **"בעניין זה ראוי להדגיש כי נכון היה לבחון בנפרד את שאלת חלוק הזמן משאלת השיהוי בהגשת כתב האישום, ונכון היה לתת לכל אחד מהם משקל מתאים בנפרד, הגם שיכול וחלק מהתקופות חופפות"** אך לצד זאת הפסיקה אף קבעה כי יש ליתן משקל לחלוק הזמן ושיהוי אך הדבר צריך להיעשות תוך איזון אל מול שיקולי ענישה אחרים לצד זאת שחלוק זמן ושיהוי, אין משמעותם פטור גורף מהטלת מאסר בפועל ויש לבחון כל מקרה לגופו (ראה גם ע"פ 4603/17 אדרי נ' מדינת ישראל, ע"פ 7989/17 דשקוב נ' מדינת ישראל, ע"פ 4434/10 יחזקאל נ' מדינת ישראל).

ח. בהחלט צודקת הסנגורית כי הנחיות היועץ המשפטי לממשלה הנוגעות למשך זמן הטיפול ועד להגשת כתב האישום תקפות וחלות בעניינו של הנאשם שפניי, כמו גם התכלית העומדת מאחוריהן, **אך יש לזכור כי אין בידי בית המשפט מלוא הפרטים הנוגעים לתקופת ונסיבות הגשת כתב האישום בחלוק שנים רבות.** עם זאת, גם לנאשם חלק בהתמשכות ההליכים לרבות דחיית מועדי הדיונים כשנה עד להסדרת הייצוג, ולאחר מכן דחיית מועדי הדיונים לצורך גיבוש מו"מ. כאשר על אף שאין בידי בית המשפט את מלוא הנתונים באשר למועדים ופעולת החקירה האחרונה שנערכה בתיק, ועד להגשת כתב האישום, הרי שנכח הנתונים המצויים בפני בית המשפט יש ליתן משקל לטענת השיהוי במסגרת תמהיל הענישה, אך אין בשיהוי הנטען, כדי להצדיק סטייה קיצונית ממתחם הענישה שנקבע תוך הימנעות מהטלת מאסר מאחורי סורג וברית, וזאת לאור נסיבות המקרה, חומרת המעשים, כמו גם אי הסרת המחדל ולו בחלקו, לצד היקף העבירות.

ט. בשאלת העדפת שיקוליו האישיים של הנאשם אל מול חומרת העבירות בהן הורשע והשיקולים הנובעים במקרה זה, יש לפנות אף לרע"פ 4584/15 משהור משארה נ' מדינת ישראל, שם נקבע:

"למעלה מן הצורך, אציין כי אינני מקבל את טענתו של המבקש בנוגע לסיכויי השיקום בעניינו. סבורני, כי האינטרס השיקומי של המבקש, ככל שקיים כזה בנסיבות העניין, אינו יכול להצדיק הקלה נוספת בעונשו. כפי שציינתי ברע"פ 4218/15 אמסלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.6.2015):

"אמת נכון הדבר, כי האינטרס שעניינו שיקומו של הנאשם, איננו אינטרס אישי של אותו נאשם בלבד, אלא שמדובר באינטרס חברתי כולל, לשקם את מי שסרו מדרכם, ולהחזירם לדרך המוטב. יחד עם זאת, יש לזכור, כי אינטרס

זה מונח לצד יתר שיקולי הענישה העומדים על הפרק, בעת
שנגזר עונשו של הנאשם" (ראו גם: רע"פ 2945/15 אבו
חנין נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (3.5.2015); רע"פ
1787/15 עמר נ' מדינת ישראל [פורסם
בנבו] (24.3.2015)).

ועוד יש להזכיר, בהקשר לכך, כי עבירות כלכליות, ובכללן עבירות המס, טומנות
בחובן חומרה מיוחדת, המצדיקה ענישה מרתיעה במסגרתה מוקנה משקל נמוך
לנסיבותיו האישיות של הנאשם. לאמור:

"כשעסקינן בעבירות מס ככלל, כנפסק לא אחת, שיקולי
ההרתעה גוברים על נסיבותיו האישיות של הנאשם, אף אם
אינם מאיינים אותן: 'נוכח פגיעתה הקשה של עבריינות
המס במשק, בכלכלה, במגוון היבטים חברתיים הנוגעים
לנטל תשלום המיסים, ואף בשל הקושי הרב שבחשיפתה,
יש לנקוט ביד קשה בטיפול בעבירות אלה ולהעניק משקל
מיוחד להיבט ההרתעתי של העבריינים, במסגרת שיקולי
הענישה'" (רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל[פורסם
בנבו] (3.11.2010)....".

י. העבירות בהן הורשע הנאשם מסבות נזק רב למשק המדינה ולכלכלה. קיים קושי ממשי
לאתר את ביצוע העבירות האמורות וזאת חרף הקלות שבביצוען. כפי שניתן לראות,
הפסיקה קבעה לא אחרת כי יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה בגין ביצוע עבירות אלו
בהן הורשע הנאשם, וכי ככלל על בית המשפט להעדיף את ההיבט של האינטרס
הציבורי תוך החמרת הענישה ושל שיקולי ההרתעה על פני נסיבותיו האישיות של
הנאשם, אפנה לרע"פ יצחקי. כמו כן הפסיקה התייחסה לכך שנסבותיו האישיות של
נאשם אמורות לסגת מפני האינטרס הציבורי שבהרתעה, שכן בקשר לעבירות מס
ועבירות כלכליות צוין כי אפקט ההרתעה הוא בעל משקל רב יותר מאשר בעבירות
אחרות (ע"פ 8345/16 אוחנה נ' מדינת ישראל).

יא. ביחס לעתירת המאשימה להשתתף קנס, אכן, משהורשע הנאשם בעבירות שתכליתן הפקת
תועלת כלכלית, ככלל, יש מקום להשית קנסות כחלק בלתי נפרד מהענישה, אך בעת
קביעת גובה הקנס, שומה על בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם. ב"כ
הנאשם עתר להשתתף קנס מתון בלבד נוכח מצב כלכלי קשה ורפואי, תוך שהציגה
מסמכים רפואיים לפיהם הנאשם בעל נכות רפואית, התומכים בטענה כי הנאשם אינו
עובד, ומשתכר מקצבת נכות בלבד. לצד זאת, בית המשפט ער לכך שהנאשם לא הסיר
את המחדל, ובשים לב להיקף העבירות, חומרתן ומכלול השיקולים שפורטו לעיל, בית

המשפט מצא להשית על הנאשם קנס ברף התחתון תוך איזון אל מול עונש המאסר שיושט על הנאשם.

52. לאור האמור לעיל, ובשים לב לפגיעה בערכים החברתיים, לצד היקף העבירות, גובה המס שלא שולם, לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הרפואי תוך מתן דגש להודאת הנאשם ותיקון כתב האישום, וכן השיהוי והזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, הרי שבית המשפט יערוך איזון בין שיקולי הרתעת הרבים והיחיד.

53. במקרה דנא, המאשימה בעצמה עתרה לסטייה מתונה ממתחם הענישה, תוך שעתרה להשית על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל כאשר הרף התחתון של המתחם לו עתרה הוא 18 חודשי מאסר. **בנסיבות האמורות, לאור מכלול השיקולים שפורטו לעיל, נוכח עתירת המאשימה, יש מקום לסטות במידה מתונה ממתחם העונש אשר נקבע משיקולי צדק, אך לא עד כדי הימנעות משליחת הנאשם למאסר שירוצה מאחורי סורג ובריה, וזאת נוכח חומרת מעשיו ואי הסרת המחדל.**

54. **בית המשפט מצא לציין ולהדגיש כי אלמלא השיהוי שבהגשת כתב האישום כפי שפורט לעיל ונוכח הזמן הרב שעבר מאז בוצעו העבירות בהן הורשע הנאשם, ומכלול הנסיבות כמו גם מצבו הרפואי של הנאשם, הרי שבית המשפט היה משית על הנאשם עונש חמור יותר וזאת בהתאם לסעיף 40 לא לחוק העונשין, וגוזר על הנאשם עונש חמור יותר ולתקופת מאסר ממושכת יותר.**

סוף דבר,

55. **לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:**

א. 14 חודשי מאסר בפועל.

ב. 9 חודשי מאסר, וזאת על תנאי, שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק מס ערך מוסף ו/או פקודת מס הכנסה.

ג. 7 חודשי מאסר, וזאת על תנאי, שלא יעבור משך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק מס ערך מוסף ו/או פקודת מס הכנסה.

ד. קנס בסך 80,000 ₪ או 70 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 40 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.4.2025 ובכל הראשון בחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד מן השיעורים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי, ומובהרות לנאשם הוראות החוק ביחס לאפשרות החיוב בתוספת הפיגורים כמו גם הפעלת המאסר חלף הקנס.

ה. התחייבות בסך 35,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, שלא לעבור כל עבירה בניגוד לחוק מע"מ ו/או פקודת מס הכנסה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר-שבע.

ניתן היום, ח' טבת תשפ"ה, 08 ינואר 2025, בנוכחות הצדדים.